

врѣме. Но щомъ падна Борилъ и на Българскіи прѣ-
столъ сѣдна законнии му наслѣдникъ *Јоаннъ Асѣнъ*, не
само се прекрати гоненіе-то на Богумили-тѣ въ Бълга-
рія, но тѣ още дохождахъ за да трѣсѣтъ тамъ спасе-
ніе и отъ други-тѣ страни, гдѣ-то по желаніе-то на
папа-та не ги оставяхъ намиря. — Самъ папа Григоріи
свидѣтелствова за това въ писмо-то си до Венгерскіи
кралъ Бела IV, въ което между друго чегемъ:
„кляшвопрестѣжнии Асѣнъ пріема въ земля-ша си ер-
„ешици-шѣ и позволява имъ да напълнуваѣшъ шази
„земля съ нечестіе-шо си ¹⁰⁾.

Ные знаемъ, каква бѣше тѣй называема-та Унія
при Јоанна I-го и колко врѣме тя трая, а токо що при-
веденни-тѣ доказателства ни показваѣтъ колко дълго-
временно бѣ папско-то вліаніе въ Българія и при Бо-
рила. То се продлѣжава не по-вѣче отъ двѣ три години
и падна щомъ се поеви законнии Български царь Јоаннъ
Асѣнъ. Радостъ-та, съ коя-то Българскіи народъ по-
срѣщна свой-тѣ законенъ царь, а тѣй исто беззащит-
но-то положеніе, въ което се намѣри Борилъ при не-
гово-то поевяване, твърдѣ добрѣ свидѣтелствуватъ какъ
е гледалъ Българскіи народъ на Борила и на негова-та
склонность къмъ Римъ. Единъ намъ съвремененъ писа-
тель, католикъ, но не помраченъ отъ католическа рев-
ность, ето какво казва за конецъ-тѣ на католически-тѣ
интриги въ Българія при Јоанна I и Борила: „Никога
„Българскіи народъ и Българско-то духовенство не при-
„познахъ надъ себе папска-та власть; тѣ всякога сѣ
имали отвращеніе къмъ неѣ ¹¹⁾“.

¹⁰⁾ perfidus Assanus receptat in terra sua haereticos,
et defensat, quibus tota terra ipsa infecta dicitur) et repleta.

Epistolae Gregorie IX l. II ep. 373. (Raynaldi an. 1238). —

¹¹⁾ Eine eigentliche Anerkennung des päpstlichen Stuhles von
Seite des bulgarischen Clerus und Volkes hatte jedoch nie stattgefunden.